

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Прва Недеља поста, браћо и сестре, Недеља Православља, Недеља Праве Вере, Недеља Светих Отаца, победе Православља над свим својим непријатељима.

Црква Божија имала је кроз своју историју много страдања, много невоља, много гонитеља и мучитеља. Прва три века непријатељи су били споља. Они су гонили Хришћане, убијали, мучили, прогонили, а када је Хришћанство задобило слободу, онда се ђаво побринуо да Цркву напада изнутра, преко разних учитеља - лажних учитеља, јеретика који су кварили Веру Христову коју је Он донео на земљу са Собом и предао људима ради нашега спасења. Та борба са погрешним учењима и учитељима, са јересима, трајала је неколико стотина година. Све до деветога века црква није имала мира од њих. Ти јеретици су кварили поједине Догме Вере, поједина учења, али Црква је имала снаге, имала мудрости божанске да све њих победи. Чиме? - Истином Божијом, јер ништа јаче од Истине нема. Истина се не може закопати. Што се дубље закопава она све сјајнија васкрсава. Црква Божија је најзад победила најопакију јерес - иконоборство.

У осмом веку византијски цареви устали су на Цркву Божију, прогласили свете иконе идолима, наредили да се уништавају, да се спаљују, да се разбијају, а верни народ је бранио поштовање икона. Највећи борци били су монаси и богослови који су својом богомудром речју објашњавали да поштовање икона није идолопоклонство, да ми када се клањамо и целивамо икону ми не поштујемо материју од које је икона направљена, него лик који је на икони приказан. Наше поштовање икони прелази на прволик. Прва икона која је се појавила у свету јесте сам Господ Исус Христос, јер он беше обличје Бога Оца. Он је се појавио у људском телу и тиме је дао основ и право да људи изображавју њега уметнички на иконама. И прве иконе су још од Светих Апостола. Свети Апостол Лука је насликао неколико икона Свете Богородице. Господ Христос је на путу за Голготу обрисао Своје лице убрусом Веронике и на убрусу је остао Његов лик. То су прве Хришћанске иконе. И тако је Црква са победом над иконоборцима победила све своје непријатеље.

Али, те јереси које су кроз историју узнемиравале Цркву Божију дуго су трајале, ту и тамо се повампиравале поново, да бу у наше време данас поново оживеле све те многобројне јереси и заблуде које су кроз историју од Цркве биле побеђене и осуђене и анатемисане. Најопакија јерес данас јесте јерес екуменизма. То је збир свих

могућих јереси. Зато је Свети Јустин Ћелијски екуменизам назвао свејерес, значи све јереси скупа се налазе у њему. Светски савез цркава - ми верујемо у једну Свету Саборну и Апостолску Цркву, а у томе светском савезу има 350 неких цркава. Све су то јерес до јереси, заблуда до заблуде, лаж до лажи. Црква је и данас позвана да брани своју Веру Православну и Црква то чини кроз појединце. На жалост, многи су који су одушевљени том свејересју екуменизма, који се чак хвале да су екуменисти. Али има, Богу хвала, у сваком народу, у свакој Православној Цркви, има и оних који знају Истину и који бране Истину и спремни су за Истину да страдају, да буду гоњени, да буду осуђивани, да буду рашчињавани. Наравно - од кога? Од оних који су отпали од Цркве. Такве казне, браћо и сестре, Бог не прима и не признаје. Свети Оци су говорили да је Вера основ нашег духовног живота. Свети Теодор Студит је рекао: „Боље ти је дати да ти се језик одсече, него ли ћутати кад праву веру хоће да искваре“. Ко треба да брани Православље? Да ли само Владике? Да ли само монаси? Не, браћо и сестре. По Посланици Источних Патријараха чувар праве Вере је народ Православни. Народ је тај који је непобедив. Његова вера. Било је покушаја у историји да се постигне неко јединство са јересима, са папизмом, у 13. и у 15. веку. Међутим, то није успело. Зашто? Зато што народ није прихватио. Такав договор, такво потписивање, такво јединство народ није прихватио и те уније су пропале.

И данас они који покушавају да помешају, да направе јединство између светлости и таме, узалуд се муче. Народ Православни то никада неће прихватити. И не само народ, него и многи свештеници и монаси и Епископи који знају да је без Вере немогуће Богу угодити, да без праве Вере нема ни Спасења. Зато је потребно, браћо и сестре, да чувамо нашу Веру онако као што смо слушали у овој дивној песми коју су сестре певале. Пророци су нашу Веру предсказали, Апостоли објавили, Мученици својом крвљу потврдили и запечатали, Богослови и Свети Оци објаснили својим књигама, својим учењима и то је оно што је нама предато у Цркви Православној, а то ми треба да сачувамо и да предамо млађим покољењима. То је то Православно Предање - оно што си примио, то сачувај. Ниси га ти измислио, нити си га ти створио и немој да подмећеш другоме оно што ниси примио. „Ако си примио злато“ - каже један Свети Отац - „злато ми и врати. Злато и предај. Немој неке бакаруше уместо дуката да ми подмећеш“.

То је данашња Света Недеља, браћо и сестре. И данас у многим црквама, Саборним црквама, после Свете Литургије врши се опход

око храма са иконама у част те победе Православља над иконоборством. И чита се молебан предвиђен за Недељу Православља у коме се подсећамо на све те многобројне разне старе јереси које Црква поново анатемише и проклиње. И ми ћемо данас овде, браћо и сестре, када завршимо све овде, када се обави причешће, када дамо завршетак Литургији, онда ћемо узети иконе у руке, направити литију око цркве, и онда помолити се Богу кроз тај молебан који је предвиђен за победу Вере Православне и у нашем времену и у нашем народу.

Нека би Господ учинио да наше молитве, да наша Вера остане у нашем народу као спасоносна до краја света и века да бисмо били достојни потомци Светога Саве, Светога Кнеза Лазара, Владике Николаја, Оца Јустина Ћелијског. Јер нисмо потомци ако смо само по телу, него по духу да будемо.

Нека би Господ дао снаге свима нама и целом нашем народу да останемо на путу Божијем, на путу Светосавском, на путу који води у Живот Вечни, да бисмо када пођемо одавде и ми се нашли тамо где се Светитељи Божији налазе да заједно са њима славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу Једносуштну и Нераздељиву кроза све векове и кроза сву вечност. Амин.